

Вероватно ће болна истина додатно успорити наше евроатлантске интеграције, али ред би био да је неко ипак саопшти: у земљи Србији увек ће бити насилника! Шта год да ради власт, колико год да галаме невладине организације, какав год просветни и социјални програм да прекопирамо из Европске уније, ова држава неће успети да похапси/протера/преваспита све оне којима је сила најмилији аргумент.

Што је најтужније, Србија није никакав изузетак у том смислу. Напротив, све државе света имају исти проблем: и либерална Америка, и конзервативни Иран, и пробуђена Русија, и уједињена Европа... Свуда и даље постоје силеције, дивљаци, агресивци. Јер, човечанство још није нашло одговор, или лек, за насилну црту хомо сапиенса.

То што није нашло и што, можда, никада и неће наћи, то наравно не значи да би требало дићи руке. Напротив, свако друштво мора да се бори против насиља. Али, у Србији имамо друштво које, када се суочи са насиљем, не бори се против њега, већ против – Србије!

Протеклих неколико дана, на улицама Београда заиста се свашта дешавало: група навијача Партизана претукла је присталице француског Тулуза, од којих је један младић и даље у критичном стању; на Калемегдану је пребијен туриста из Аустралије; а Парада поноса је отказана, пошто полиција није могла да гарантује безбедност учесницима. Очекивано, после таквих догађаја јавиле су се дежурне нарикаче из другосрбијанских медија, осуђујући читаву државу и нацију због набројаних инцидената. Општа места тих осуда су да је Србија огрезла у фашизму, да је ниво овдашње културе раван катастрофи, да је наслеђе деведесетих и даље доминантно у српској јавности, као и да су вандалаи поново покварили слику коју наша земља шаље о себи...

Дакле, због тога што су београдски хулигани немилосрдни претукли француске навијаче, имиџ Србије сада ће бити нарушен у, рецимо, Турској, где су тамошњи навијачи пре неколико година заклали двојицу навијача енглеског Лидса?! Или ће углед Србије бити додатно срозан у Енглеској, где су навијачки обрачуни однели на стотине живота, а где су напади на стране држављане свакодневна појава? Можда у Аустралији, у којој су преко целог лета нацистичке групе пребијале студенте из Индије? Односно, у Америци,

где свака прослава НБА титуле резултира рушењем града, паљењем аутомобила, жестоким обрачунима са полицијом и жртвама, и где у сваком већем граду имате забрањене квартове у које ни полиција не сме да зађе, а камоли туриста? У Хрватској, у којој су хулигани небројено пута покушали да линчују чак и гостујуће спортисте, и из које је градоначелник Задра морао да уколни српску заставу на Светском првенству у рукомету?

Јавност у свим тим државама ће сада да верује да је Србија, од свих баш Србија, легло фашизма?! Србија у којој се два антифашистичка покрета и даље свађају који је више био антифашистички?! Ма хајдете, молим вас...

Београд није никаква престоница фашизма, као што се неки одавде упиру да га представе. По нечему другом је Београд специфичан: по томе што овде постоји врло гласан круг назови интелектуалаца који једва чека прилику да нападне Србију као целину.

Ако суманути хулигани претуку гостујуће навијаче, крива им је Србија, јер је огрезла у фашизму! Ако полиција прво одобри Поворку поноса, а затим истој ускрати безбедност, опет су им главни кривци Србија и њен распрострањени фашизам! Ако неки манијаци нападу туристу на Калемегдану, поново им је одговоран српски фашизам!

Како они дођу до те формуле, да се у корену сваког овдашњег насиља налази фашистоидни карактер целе државе, вероватно ни њима самима није најјасније. Али, то их не спречава да сваки пут изнова осују паљбу по свему што има везе са Србијом. Државом у којој, између осталог, и они живе и раде.

На жалост, ово није "Мапет шоу", где је насиље резервисано за Мис Пиги, већ реалан свет. У таквом свету, насилника ће увек бити. У свим земљама. Па и у Србији. У којој насиље увек послужи неморалним а гласним људима да изврше насиље над Србијом.